

Valentajnovi

NEVOLJENA

Kod njih slava prelazi
s kolena na koleno

Holi Smejč

autorka serijala
„Štreberka”

HOLI SMEJL poželela je da se bavi pisanjem još otkad je kao petogodišnjakinja ustanovila da knjige ne rastu na grani, već da ih pišu pisci. Ljubav prema pisanju odvela ju je u mnoge uzbudljive avanture, poput bavljenja manekenstvom, podučavanja dece u Japanu, putovanja svetom i rada u oblasti marketinga. Diplomirala je englesku književnost i završila master studije šekspirologije na Univerzitetu u Bristolu.

Seriya romana pod nazivom *Valentajnovi* je dugo očekivani nastavak popularne serije romana o Harijet Maners ili čuvenoj *Štreberki*. Serijal *Štreberka* preveden je na više od trideset jezika i prodat u višemilionskom tiražu širom sveta. Osvojio je i nekoliko književnih nagrada u kategoriji dela namenjenih tinejdžerskoj populaciji.

Ovo je treći i poslednji roman iz serijala o Valentajnovima.

Ovog puta njegova glavna junakinja je Mersi.

Zapratite Holi na Tviteru i Instagramu – @holsmale.

Pratite *Štreberku* na Fejsbuku – @GeekGirlSeries.

Knjige Holi Smej

Serijal Valentajnovi:

ROĐENA POD SREĆNOM ZVEZDOM

DALEKO OD SAVRŠENSTVA

NEVOLJENA

Serijal Štreberka:

ŠTREBERKA: OD ŠTREBERKE DO FENSERKE

SMOTANA MANEKENKA

KONAČNO SAVRŠENA

PRAVA - PRAVCATA ŠTREBERKA

GLAVA U OBLACIMA

ZAUVEK ŠTREBERKA

Valentajnovi
NEVOLJENA

Holi Smej!

Prevod s engleskog: Aida Bajazet

Naslov originala:
The Valentines
Love Me Not
Holly Smale

Text copyright © Holly Smale 2021
Translation © translated under licence from
HarperCollins Publisher Ltd
Propolis Books © za srpsko izdanje 2021

Sva prava zadržana. Preštampavanje i umnožavanje
zabranjeno u delovima i u celini.

Neću vam se dopasti.

Ja nisam *fina*, nisam *prijatna*, nisam ni *saosećajna*. Ja sam ona loša kćerka holivudskog plemstva, bla-bla-truč i, iskreno, možete odmah da me zaobiđete u širokom luku.

Ja *ne želim* da me vole.

Nisam ničija učiteljica, a ni poverljiva prijateljica. Nisam tražila da budem nečija inspiracija ili uzor; ne želim da se zbog mene osećate *bitno* ni ugodno. Ako su vam potrebni slatka bombonica i traljavo znanje maternjeg jezika, idite kod moje sestre Houp. Tražite prelepu naivnu ovčicu? Potražite moju sestru Fejt. Volite osobenjački šarm bez grama mozga? Moj brat Maks je vaš savršen kandidat.

Ali ja, Mersi Valentajn? Meni nije potrebna vaša potvrda o ispravnosti. Ne želim je, zato možete slobodno sami da prošetate.

Ja *nisam* vaša junakinja.

*

„Ova kuća se zove kuća *ledeni breg*¹”, govori mi Dior dok silazimo vijugavim mermernim stepenicama. „Tata kaže da su one veoma popularne u Južnom Kensingtonu i da je prosto *morao* da je kupi!”

Dior prebacuje svoju plavu grivu preko ramena i široko mi se osmehuje.

Već me sve nervira – a tek sam šest minuta na ovoj žurki – skidam noktom krasticu sa zgloba na šaci.

„Ja *mislim*”, kaže ona dok gricka pramen svoje izblajhane kose, „da se ove kuće tako zovu zato što se ledeni bregovi nalaze na bogatim mestima, kao, recimo, na Severnom polu, i zato što je potrebno *brdo* novca da se do tamo stigne. Zato su valjda *najskuplje* od svih kuća?”

Ako već niste skontali, Dior je kretenska.

„Stvarno si budala”, kažem joj dok skrećemo iza ugla i prolazimo neverovatno širokim hodnikom pored bogato opremljene teretane s pravim palminim drvećem i ogromnim zidom za penjanje. „Ovakve kuće se tako zovu zato što im je deo pod zemljom mnogo veći od onog iznad tla. Kao kod *ledenog brega*.”

Možda je toliko glupa od silnog blanša koji stavlja na kosu na svakih šest nedelja.

Mislim da pod hitno treba prestati da gricka kosu.

¹ *Iceberg house* – kuća u kojoj se veći deo sadržaja nalazi ispod zemlje (prim. prev.).

„Pa da!” Dior se glasno smeje sopstvenoj gluposti, onako kako to može samo kćerka kompjuteraškog milijardera, koja nikada neće morati sama da zarađuje. „Baš sam *glupa!* Ali vidi ono!”

Ponosno mi pokazuje prstom prema pola miliona funti vrednom vinskom podrumu s naše desne strane – naravno, zaključanom – zatim prolazimo pored mini-bioskopa, spa-centra, velike egzotične bašte i – ne mogu da verujem...

„Dior, da li me oči varaju ili je ono stvarno *kuglana?*”

„Naravno da jeste.” Dior ponosno klima glavom dok se spuštamo na sprat osvetljen jakim neonskim svetlima. „Mama povremeno voli da se kugla, pa smo mislili – zašto da ne napravimo sopstvenu kuglanu? Onda ne moramo da iznajmljujemo onu njihovu odvratnu obuću.”

Da, nalazim se u kući basnoslovno bogate porodice koja je sagradila *čitavu* podzemnu kuglanu samo zato što ne voli da nosi iznajmljenu kuglašku obuću. To je problem s novopečenim bogatašima: ne znaju da se status ne može kupiti, da se zdrav razum ne nasleđuje i da bogatstvo ne treba rasipati na gluposti.

„Kuglanje je za gubitnike”, kažem joj kiselo. „Čestitam.”
Mersi.

Dior pravi snuždenu facu, ali momentalno se razvedrava pošto je ugledala nekog iza mojih leđa.

„*Oooooomjogooonemooooogudaaverujeem!*” Ta cika mi probi

uši. „O! Siiiiii! Siiiiii, došla si! Šta kažeš? Nije li ovo *najbolja* rođendanska žurka? Zar nisam prava *srećnica?*”

Nije mi dobro dok mi se Ametist – pardon, Mi – kači oko vrata svojim vitkim, preplanulim rukama.

„Otkaçi se od mene”, izmičem se i oslobađam se njenog zagrljaja.

„Izvini, Si.” Ametist je blistava kćerka poznate manekenke i plastičnog hirurga: nos joj je već istanjen, a koliko cenim, popunjavanje usana je sledeća stavka na repertoaru ulepšavanja.

„Toliko *mnogo* sam uzbuđena! Danas punim osamnaest godina! *Osamnaest! Zvanično sam punoletna!* I baš je *super* ideja što smo napravili žurku baš ovde, Vi. Di ima kuću koja je mnogo više *kul* od moje.”

„Vi” – Nova – kćerka rok zvezde i jedne... ma neću ni da se potrudim da dovršim rečenicu... srdačno se rukuje s njom.

„Bože, *kako si lepa*”, cici Ametist.

„Ma nisam. *Ti si.*”

„Nisam ja, *ti si.*”

„Mislim da ste obe moronke”, ravnodušno zaključujem i uzimam piće s tacne jednog od prolazećih konobara.

Da, to smo mi. Si, Mi, Vi i Di: čovek bi pre rekao da su u pitanju note na muzičkoj skali nego nadimci za četiri devojke.

S gađenjem nameštam svoju dugu tamnocrvenu periku i prelazim pogledom preko suterena. Tamo je totalni haos. Ljudi se veru po palmama, izuvaju se, urlaju kao sumanuti, neka budala je navukla majicu preko glave i nacrtala facu na stomaku.

Devojke očijukaju, momci se šepure kao paunovi.

„Hej, čao”, obraća mi se svetlucavi narandžasti dečko crne kose i hvata me bronzanom rukom oko struka. „Zovem se Dilan Haris, ja sam te-ve zvezda sa *Netfliksa*. Šta misliš da...”

„Iščupaću ti ruku iz ramena”, besno izgovaram, ne pogledavši ga. „I onda ću ti je tako snažno nabiti u usta da će ti oba uha otpasti.”

„Dobro de, nemoj odma’ da se ljutiš”, brani se on i polako se odmiče.

Šta treba da uradi jedna devojka da bi je ostavili na miru?

Šta onda radiš ovde?

„Si, dolaziš li?”, Di mi skiči u facu i mrda zadnjicom kao da ima zatvor. „Pogledaj taj *podijum za ples*, od stakla je i počinje da svetli čim staneš na njega! Zar to nije *superiška*?”

„Ooobogooomoojooobooože”, zadivljeno će Ametist. „Đuskanje je *obavezno* na tvom rođendanu!”

„Totalno”, klima glavom Vi i odvlači nas ka prenatrpanom podijumu koji svetli drečavotirkiznim svetlom. U prostoriji trešti grozna muzika, od koje me bole uši.

„O bože, tata mi je napisao ovu pesmu za šesnaesti rođendan!”, razdragano ciči Vi.

A mene je spopala muka i umalo ne povratih celu večeru.

Njih tri se hvataju za ruke i pokušavaju i mene da uvuku u to suludo kolo. Odmičem se i stavljam ruke u džepove.

„Tako bih volela”, izgovara Di snuženog lica, „da je i Ti sada sa nama.”

„I ja”, pući usne Vi. „Za Ti!”

Dok ta tri Pileća mozga nastavljaju da se vrte ukруг, mrzovoljno prelazim pogledom preko one pijane gomile. Sva ta lepa lica obasjana su onom vrstom sreće koja proističe iz njihove nemogućnosti da zamisle vreme kada neće biti savršeni, kada njihovi životi neće biti besprekorni, kada sve oko njih neće biti oličenje savršenstva i neprocenjive perfekcije.

Toliko su mi ogavni da bih najradije samoj sebi iskopala oči i gurnula ih u nozdrve samo da ih ne gledam.

Onda gledaj u patos.

Spuštam pogled ka vrhovima svojih cipela. Pod njima, stakleni pod je tirkizne boje i nenormalno svetluca zato što je – gledam malo bolje – ispod stakla... *voda?* Ova kretenska porodica postavila je bazen ispod staklenog podijuma za ples. Što znači...

Da! Uradi to. Uradi to. Samo uradi!

I hoću. Neprimetno se pomeram ka mermernom zidu na drugom kraju prostorije.

Uradi to!

Pažljivo opipavam zid i pronalazim metalnu ručicu skrivenu iza jedne svetleće palme. Zastajem, ponovo gulim kracicu s prsta i još jednom prelazim pogledom preko prostoriije: svi su tako veseli i – tako suvi.

Osmehujem se prvi put ove noći.

SAD, Mersi!

„Zbogom svimal!”, glasno uzvikujem.

I povlačim polugu.

Valentajnovi

NOVA URNEBESNA, ALI TOPLA I DIRLJIVA PRIČA.

Upoznajte najlošiju od **SESTARA** Valentajn...

GLUMICA Mersi Valentajn voli lude žurke i nije ničija junakinja.

Sarkastična je, oštra i nabusita, podozriva prema svima, većito podignutog garda – čak i onda kada se u njenom životu pojavljuje zelenooki momak po imenu Fin.

Progonjena prošlošću, ona pravi grešku za greškom i njen **GLAMUROZNI SVET** počinje da se raspada. A gde Mersi tresne na zemlju, tu trava ne raste!

Hoće li uspeti da se podigne? Hoće li savladati demone prošlosti? Hoće li posle svega na filmskom nebu zasijati nova Mersi Valentajn?

ROMANTIČNA, UZBUĐLJIVA, POTRESNA, POMALO TUŽNA I NADASVE NADAHNJUJUĆA FINALNA PRIČA IZ TRILOGIJE O SESTRAMA VALENTAJN.

www.propolisbooks.com

ISBN 978-86-80802-73-2

9 788680 802732